

Perusopetuksen tuntijakotyöryhmälle

Peruskoulun opetussuunnitelmauudistus on lähtenyt käyntiin tuntijaon suunnittelun kautta. Yhteiskunta on muuttunut voimassa olevan tuntijaon aikana ja tarvetta sen sisällön pohtimiseen on olemassa. On myös tarkasteltava kriittisesti, mitkä tuntijaon ja opetussuunnitelman sisällöt vaativat uudelleenarviointia.

OECD-maiden tuoreessa vertailussa peruskouluikäisten tuntimäärät Suomessa ovat pienimpiä. PISA-tutkimuksen mukaiset oppimistulokset ovat taas selvästi muita edellä. Herääkin kysymys, ovatko viikkotuntimäärät yhteydessä yleiseen oppimistasoon määrän suhteen.

Suomessa peruskoululaisten tuntimäärissä on kuitenkin mahdollisuus pieneen lisäämiseen. Varsinkin alakoulun puolella tunteja olisi mahdollisuus lisätä ja ne kohdistuvat siellä kaikkiin oppilaisiin; ei ainoastaan valinnan kautta, mikä yläkoulun puolella on usein havaittavaa. Alakoulun puolella parin viikkotunnin lisäys helpottaisi myös koululaisten yksinäisten iltapäivien tilannetta, kun oppilaat olisivat turvallisen ja tutun aikuisen parissa pidempään. Monissa kunnissa on erittäin vaikeaa löytää hyviä ja vastuullisia iltapäivöohjaajia lasten koulupäivän jälkeiseen toimintaan. Koulun lisätunnit toisivat helpotusta tähänkin ongelmaan.

Yhteiskunta on huolissaan koululaisten liikkumisesta. Juhlapuheissa on jo lupailtu lisätunteja liikuntaan. On kuitenkin se pelko, että jos lisäliikuntatunnit menevät pelkästään yläkoulun puolelle, niiden lisäys tapahtuu valinnaisuuden kautta ja siinä tapauksessa niitä käyttävät ne oppilaat, jotka liikkuvat muutenkin. Liikkumisen herkkyyksikausi on alakoulun oppilaiden ikäluokan kohdalla, siksi on tärkeää, että varsinkin sinne kohdistetaan mahdollinen liikunnan lisätunti.

Koululaitos ”huutaa” yhteisöllisyyden perään. Miten sen toteutuminen tapahtuisi arkikouluelämässä? Koulu tarvitsee yhden viikkotunnin, joka ei ole sidottu mihinkään varsinaiseen oppiaineeseen. Kyseessä olisi entisaikaisen ”luokan oman tunnin” kaltainen tunti, jolloin olisi aikaa käydä läpi oppilaille tärkeitä arkipäivän asioita. Tunti voisi olla myös esittämisen tunti, jota varten oppilaat suunnittelisivat ja harjoittelisivat erilaisia esityksiä toisilleen. Tällainen tunti mahdollistaisi

yhteistoiminnallisuuden lisäämisen ja sen hyödyntämisen mahdollisesti myös kiusaamisen ehkäisyssä.

Perusopetuksen tuntijakotyöryhmän työ on haastavaa. On tarkoin pohdittava, onko nykyinen tuntimäärä eri luokka-asteilla riittävä. Onko mahdollisuutta lisäviikkotunteihin ? Jos, niin mihin ne suunnataan ? Onko pelkkä aineopiskelu tärkeintä vai onko nyt uudelleen ”ns. luokan oman tunnin” paikka työjärjestyksissä ?

Matti Sippola

puheenjohtaja

Luokanopettajaliitto ry